

Theosophical College

Magazine

V 7. N 1 October 190

3L

Q/M, E4, m216.m_{N3}

N38

191380

THE
THEOSOPHICAL COLLEGE
MAGAZINE

Edited by
H. SUNDER RAO

MADANAPALLE

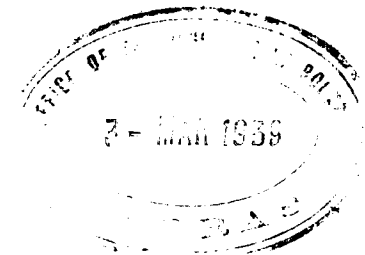
October—1938

The Theosophical College Magazine

Voi. VII

OCTOBER 1938

No. 1

We pursue Beauty but not unthriftilly,
And Knowledge but not unhealthily.
Thucydides.

Editorial Board

P. Narasimhachary, M. A., L. T. (*President.*)
H. Sunder Rao, M. A. (*Editor-in-chief.*)
E. N. Subrahmanyam, M. A., B. L.
Dr. D. Gurumurti, M. A., Ph. D.
B. Lakshmana Rao, M. Sc.
D. V. Krishnamurti, M. A.

CONTENTS

	Page.
1. The Ins and Outs of Education <i>By Dr. J. H. Cousins</i>	1
2. The Individual and the Moral Order <i>By "S"</i>	3
3. Tomorrow's Music <i>By Mrs. Margaret E. Cousins, B. Mus.</i>	6
4. Forests and Agriculture <i>By V. S. Krishnaswamy, I. F. S.</i>	10
5. The Cinema <i>By K. Mohamed Hussain (III Class)</i>	17
6. A Note on the Architectural Beauties of Temples at Belur, Halebid and Somanathapur, Mysore Province <i>By "X"</i>	20
7. My Talisman <i>By B. Ramachandran (IV Class)</i>	23
8. "Round the World in Less than Quarter of an Hour" <i>By V. V. Subba Rao, B.A., B.Ed.</i>	26
9. On Entering the College <i>By V. S. Lakshminarayana Sastry (III Class)</i>	33
10. A Few Scientific Prophecies <i>By B. Lakshmana Rao, M. Sc.</i>	36
11. The Bhagavatgita : A Student's Point of View <i>By J. Venkatarayana Rao (I Class)</i>	40
12. Daydreams (Poem) <i>By K. T. Krishnaswami</i>	43
13. The Necessity for Socialism <i>By M. Rajah Reddy (III Class)</i>	45
14. Buddhist Contacts <i>By P. N. Chary, M. A., L. T.</i>	49
15. Education and Studentship in Hindu India <i>By O. Krishnamurti (III Class)</i>	51
16. Echoes from Besant Hall	55
17. Books Old and New	62
18. Editorial	69
19. College Notes and News	74
20. College Associations	79
21. Tamil (விதவைகளின் நிலை) <i>By T. Dorai Raj (I Class)</i>	87
22. Appendix	

COLLEGE ASSOCIATIONS

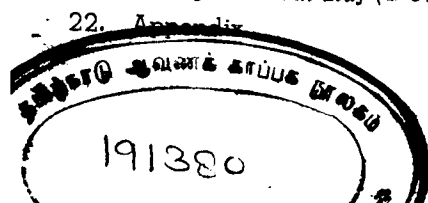
85

The junior football field is full of activity this year and many have begun to play the game. Those who have been playing only minor games like tenikoit and volley-ball are being encouraged to take to more vigorous games and exercises like basket-ball, Roman Rings, trapeze, parallel-bars etc. Tennis and teni-koit are as usual popular with the lady students of the College, and the membership of the Boys' tennis courts has gone up this year. In addition to many matches (a list is given below) that we played this term with outside teams, we also had a number of intra-mural matches as between classes and between "freshmen" and "seniors". There is on the whole an improvement upon the previous years in regard to the quality of our players in the various teams, as many of our old stalwarts have rejoined the College in the B. A. class. Our foot-ball team is decidedly better than in the previous years, while our hockey team is quite capable of giving a good account of itself in any match. Cricket has many enthusiastic votaries and promises to be a valuable item in our athletic programme this year. Our Captains are now faced with the difficulty of choosing their teams from among a very large number of really "qualified" players, instead of having to go about to "make up" their teams. We are naturally proud of this and hope to keep up the good reputation of our College in the sphere of physical culture.

The following are the office-bearers and Captains of the Association for the year 1938—1939 :—

President—Principal P. Narasimhachary, M. A., L. T.
Secretary—Sri K. B. Harikrishna.

Captain.	Vice-Captain.
Hockey : V. Narasimham (IV Class).	B. Rajagopalachar (III Class).
Foot-ball : V. E. Varughese (IV Class).	S. H. Muddukrishna (III Class).
Cricket : G. Gopala Rao (II Class).	S. Raghavendra Rao (III Class).
Basket-ball : C. Venkata Reddy (II Class).	T. Dorairajan (I Class).
Tenikoit : G. R. Krishnamurti (II Class).	K. Mohamed Husain (III Class).
Volley-ball : S. Krishnamurti Rao (II Class).	A. Sadasiviah (I Class).
Badminton : J. Raghu Varma (II Class).	D. Gurumurthi Chetty (I Class).
Indian Games : G. Ramachandra Reddy (IV Class).	R. Venkataramana (I Class).
Tennis : K. Koothappan (II Class).	K. Purushottama Reddy (III Class).
Ladies' representative on the Association :	Miss A. N. Machamma (III Class).
Physical Culture Studio—Captain :	Vice Captain :
C. Venkata Reddy (II Class).	K. Narasimha Rao (III. Class)

Q. M. L. Y. m. o. l. a. n. a.

Date.	Match.	Teams.	Winners.	Score.
22-7-38	Dr. Cousins Birth-day Hockey-match	Freshmen & Seniors	Seniors	2:0
23-7-38	Cricket	College & Rishi Valley	College	44 runs and 5 wickets
23-7-38	Hockey	College & Rishi Valley	College	4:0
26-7-38	Foot-ball	College & Town Team	College	3:1
29-7-38	Basket-ball	B. A. & Intermediate	B. A.	7:4
3-8-38	Hockey	College & Town Team	College	4:0
5-8-38	Volley-ball	"Freshmen" & "Seniors"	Seniors	2:1
6-8-38	Cricket	College & Town Team	College	134:110
9-8-38	Foot-ball	"Freshmen" & "Seniors"	Seniors	3:1
21-8-38	Junior Foot-ball	College "A" & "B" Teams	Draw	1:1
28-8-38	Cricket	College & Combined Rishi Valley Team	Rishi Valley	73:44
28-8-38	Hockey	" "	College	4:0
31-8-38	Hockey	College & Town Team	College	3:2
1-9-38	Tenikoit	B. A. & Intermediate	B. A.	6:4 & 6:0
4-9-38	Cricket	College & Town	Draw	Time
7-9-38	Hockey	College "B" & T. H. School	School	1:0
9-9-38	Volley-ball	" "	College	3:0

K. B. Harikrishna,
Secretary.

OUR EXCHANGES

The Lingaraj College Miscellany, Belgaum.
The Madras Christian College Magazine, Madras.
A Government College Miscellany, Mangalore.
The Scholar, Palghat.
The National College Magazine, Trichinopoly.
The Rajahmundry Arts College Magazine, Rajahmundry.
Mrs. A. V. N. College Magazine, Vizagapatam.
The Kishori Raman College Magazine, Muttra.
The Hindu Theological High School Magazine, Madras.
The Malabar Christian College Magazine, Calicut.
The Zamorin College Magazine, Calicut.
The Ceded Districts College Magazine, Anantapur.
The Loyola College Annual, Madras.
The St. Aloysius College Annual, Mangalore.
The Maharajah's College Magazine, Ernakulam.
The Kumbakonam College Magazine, Kumbakonam.
The Madanapal, Theosophical High School, Madanapalle.
The Maharajah's College Magazine, Vizianagaram.

விதவைகளின் நிலைமை

By T. Dorairaj, 1st Class.

உலகத்தின்கண் பல நூற்றாண்டுகளாக, ஏன், — படைப்புக்காலத் தொடர்பு, மனிதப் பிறப்பில் யாதொரு ஏற்றத் தாழ்வுமின்றி, மனித உரிமை ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவரது சமுதாயத்தினில் சுதந்திரத்துடனும், சகோதரத் தன்மையுடனும் கிடைக்க வேண்டுமென மனித வர்க்கம் போராடியிருப்பதை நாம் சரித்திர வாயிலாக அறிகிறோம். நம் நாட்டிலே நம் மக்களுக்குச் சுதந்திரம் இருந்தல் வேண்டுமென அரசியல் சீர்திருத்தக் காரர்களும், 'தீண்டாமை ஒழிக' 'ஜாதி வேற்றுமை வீழ்க' என சமூக சீர்திருத்தக்காரர்களும் போராடுவதைப் பார்த்து வருகிறோம். ஆனால் மக்கள் கூட்டத்தில் ஒரு பகுதியினராகிய பெண்மக்கள் வினே அழிந்து பருவத்தைப்பற்றி எவருமே கவலை கொள்ளுவதைக் காணோம். இதனை அறிந்துதான்,

“பால்ய விதவைகளைக் கட்டாயப்படுத்தி வைத்திருப்பது, இயற்கைக்கு விரோதமான காரியம். விதவைத்தன்மை என்பது எவ்விதத்திலும் ஒரு தர்மமாகாது” என்றார் மகாத்மா காந்தியடிகள்.

சிந்தனாசக்தியும், பகுத்தறிவும் தனக்கே உரியது என்று போற்றும் மனிதப் பிறவியாகிய ஆண் பெண் என்னும் இருபாலரும் அறிவு உலகத்தில் ஒருவர் மற்றொருவருக்குத் தாழ்ந்தவரல்ல என்பதனை மறுத்தற்கிய லுமோ? இயலாது. இயற்கைக்கு மாறாய், அங்க அமைப்பிலன்றி அறிவின் பெருக்கிலோ, வீரத்தின் மாண்பிலோ, கற்பின் திறத்திலோ, குணத்தின் நெறியிலோ ஆண் பெண்களுக்குள் ஏற்றத்தாழ்வான வேற்றுமை காண முடியுமோ? ஆண் மக்களுக்குள் வாய்மையால் வசையில் புகழ் படைத்தவனிருப்பின் பெண்டிருள்ளும் கற்பின் தண்மையில் கடவுட்தன்மையடைந்தவர் உளர். ஆடவருள் ஆண்மையற்றவனிருப்பின், பெண்டிருள்ளும் பேதையர் உளர். இயற்கையமைப்பு இவ்வாறிருக்க, ஆணவம் படைத்த ஆணுலகம், கருணையோடு பொறை பூண்டு இனிமையோடிலங்கும் பெண்ணுலகினை அடிமைப்படுத்திவருவது முறையோ?

காலமெல்லாம் இல்லறத்திலும், சிற்றின்ப இச்சையிலுமே கழித்த, நரையுற்று மூப்படைந்த, முதியோரையினும் தன் மனைவி இறந்துபட்டவுடன் இவன் சுகமடைய மறு மணம் புரிய முயலுகின்றான். அதுவும், எழிலும் யௌவனமும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற ஓர் இள மங்கையைத் தன் வாழ்க்கைத் துணைவியாகக் கொள்ளுகிறான். ஆனால் ஓர் நங்கை கணவனை இழந்து

விட்டால், அவள் பதினாறு வயது நிரம்பாத பாவையேயாயினும் உலகம் யாது என்று அறியாத உத்தமியாயினும் அந்தோ! தன் வாழ்விழந்து, மனம் மடிந்து வாடி வதங்கும் காட்சியைப் பார்த்து வருகிறோம். என்னே! அநியாயம். பல்லாண்டு பல்லாண்டுகளாக வந்த ஹிந்து சமுதாயத்தில் தங்கள் சமூகம் இழிவடைந்து வருவதைப் பார்த்தும் தத்துவம் பேசும் ஆணவ உலகத்தவரே! இது ஓர் விதத்தற் கொலையாகவில்லையா?

முற்காலத்தில் கணவனைப் பறிகொடுத்த பெண்கள் உடன்கட்டை ஏறுதல் வழக்கமாயிருந்தது. ஆனால் உடன்கட்டை ஏறுவதோ ஒருநாள் துன்பம்; விதவையாய் வழுவதோ வாழ்நாள் முழுவதும் தாங்க முடியாத சித்திரவதைக் கொப்பான பெருந் துன்பம். தன் தோள்துணைவியை இழந்த முதியோன் வேறு மணம் செய்துகொள்ளலாம். ஆனால் தன் துணைவனை இழந்த—மகப்பேறு பெறாத—இல்லற இன்பத்தினை நுகராத இளம் பெண்கள்கூட மறுமணம் செய்துகொள்ளக் கூடாது என்பது என்ன கொடுமை. இது நிற்க,

1921-ம் வருடத்து ஜன சங்கியை அறிக்கையை ஒரு முறை விரைந்து நோக்கினும் ஹிந்து கைம்பெண்களின் தொகையினை அறியலாம். ஐந்து வயதுக்குட்பட்ட விதவைகள் பதினாயிரவர்க்கு மேற்பட்டவரெனின் ஏனை யோரைப்பற்றி எடுத்துரைத்தல் வேண்டா. இத்தகைய இழிநிலை மக்கட் பெருக்கத்திற்கு பேரிடராயிருக்கிறது. இவ்வளவு படுமோசமான வித வைத்தன்மையை, எந்த நாகரீக உலகம் ஏற்கும்.

உலகத்தில் மனிதவர்க்கத்தின ருள்ளிருக்கும் அடிமைத் தன்மை ஒழிய வேண்டுமானால் பெண்ணுலகை அடிமையாகக் கருதி நடத்தும் அகம் பாவமும், ஆணவமும், கொடுமையும் அழியவேண்டும். இது நீங்கிய பின் னரே சமத்துவம், சுதந்திரம், சகோதரத்துவம் என்னும் மூன்றும் முளைத் தெழும்.

விதவா விவாக விஷயத்தில் பெருந்தையில் கொண்டிருந்த இந்தியா இப்பொழுது சிறிதளவாவது விழிப்புற்று விதவை மணத்தை ஆதரிக்க முன்வருவதும், சிலர் அதுபற்றி பிரசாரம் செய்து வருவதும் மிகவும் போற்றற்குரியது. அதுவே நாமும் வேண்டுவது.

APPENDIX

Our results at the March University Examinations, 1938

INTERMEDIATE

Number sent up : 66
Number of complete passes : 29 (with four First Classes).
Number of passes in English : 42.
Number of passes in Part II : 52.
Number of passes in Part III : 29.

B. A. DEGREE EXAMINATION

Number sent up : 12.
Complete passes : 5.
Passes in English : 7
" Part II : 9.
" Part III : 8.

Our Successful Students

INTERMEDIATE

First Class.

1. C. Ramakrishna Reddy.	3. V. S. Lakshminarayana Sastri.
2. J. K. Ramasubrahmanyam.	4. A. Sitaraman.

Second Class.

5. S. K. Madhusudhana Rao.	17. B. Narayanamurti.
6. V. G. Narasimha Reddy.	18. V. K. Dutta Sarma.
7. R. G. Narayana Raju.	19. B. Narayana Shenoy.
8. B. Ramachandrayya.	20. M. Konda Reddy.
9. M. Seshanarayana Chetty.	21. K. Narasimha Rao.
10. B. Sivarama Rao.	22. M. Narasimbulu Chetty.
11. S. Subba Reddy.	23. B. Jayaraman.
12. T. S. Subrahmanyam.	24. M. V. Krishnamurti.
13. U. Unkula Rao.	25. K. Muhammad Hussain.
14. B. Vasudeva Rao.	26. T. Narasimha Bhat.
15. J. Venkataramana Naidu.	27. B. Narasimha Reddy.
16. R. Venugopala Naidu.	28. U. Subba Reddy.

29. Miss A. N. Machamma.
B. A.

Complete Passes.

1. C. Venkatakrishna Reddy.
2. R. Dhanaraj (II Class in Economics).
3. G. Lakshminarayana Rao (II Class in English).
4. K. Ramachandra Rao (II Class in Telugu).
5. M. Subrahmanyam.

శ్రీ రామ

— “ తేజస్వి నా నధీత మస్తు ” —

శ్రీ మదాంధ్ర

సారస్వతపరిషత్పత్రిక

Printed by E. V. Ramakrishnan, B. A., at The Scholar Press, Palghat
and published by H. Sunder Rao, M. A., at Madanapalle.

సంపాదకుఁడు

విద్యాన్ దర్భా వేంకటకృష్ణమూర్తి, ఎం.ఎ.

సంపాదకీయము.

అదిదంపతుల బ్రహ్మనందనంధాన

సరణి కెయ్యది యయ్యె సాధనంబు

అంజనేయాదుల యమ్భుతశక్తికి

మూలకారణమాచుఁ గ్రాలె నెద్ది

ఆదికవీశ్వరుండైన వాల్మీకి కే

నామాక్షరముల ధన్యత ఘటిల్లె

ఏ నామ మేల్పొందు నెద నిల్చి గోపన్న

కవ్వపరంపరల్ గడచె నిట్టె

అట్టి వైష్ణవశైవమంత్రాత్మకంబు

కూరరాక్షసమా యావిదారకంబు

కోరి జపించుచువారికిఁ దారకంబు

రామనామంబు చా నిత్యరక్ష మాకు.

చాటువులు.

విద్యార్థిమణి పాప్యవిద్యాప్రవీణ పం. బాలకృష్ణమూర్తి.

- కం. శ్రీకృష్ణ! నీ సతి ర
తాకరు గాదిలి తనూజ యనిశ మురమునం
దే క్రియ సల్పక యుండుట
నాకలినా? వెన్నదొంగ వైతివి చెపుమా!
- కం. తెలిసెన్ నీలిమహేతువు
పలుమలు నీ దేహకాంతిఁ బరికింపన్ గ
జ్జలయుతగోపీలోచన
ములఁ జూచించుటయెకాదె? మోహనకృష్ణ!
- కం. అరవిందంబా! కులశీ
లరూపముల నీ మహిమము లవమైనన్ లే
దరయన్ మిళిందబృందము
మరందధారలఁ దనువుటె మహనీయంబా.
- కం. దళముల ముకుళించుచు లో
పలికిన్ రానీయకున్నఁ బద్మమ భృంగం
బుల కేమి హాని? పూమా
మిడిగున్నలు లేవె పెక్కు మేదినిలోనన్?
- శా. జౌదార్యంబు జగత్ప్రియంబునను విఖ్యాతంబు, సంభూతి యం
భోధిన్, వాసము నందనంబునను, నామోదంబు గీర్వాణ సం
మోదం, బర్ధివర్ధార్థితార్పనవిధి బుద్ధిన్ బ్రయోగింతువే
నో దాతుత్తమ! నీ గుణంబు లగు లోకోత్తంసముల స్వర్ణమా

బక - హంస సంవాదము.

- బక — చరణాస్యంబులు శోణము! ఈ వెవరు?
- హంస — హంసన్.
- బక — వాసమో?
- హంస — మానసంబు.
- బక — రసన్ మించి యటేమి?
- హంస — స్వర్ణజలజంబుల్; నీరు పీయూషము;
ఆ సరసీతీరము రత్నఖండచితమున్
స్వర్భూరుహాలంకృతంబు.
- బక — అరయన్, నత్తలొ?
- హంస — లేవు.
అనఁగా నా బకము లా హంసను జూచి గేలిగా నవ్వెను.
- మ. చరణాస్యంబులు శోణ, మీ వెవరు? హంసన్, వాసమో? మానసం
బు, రసన్ మించి యటేమి? స్వర్ణజలజంబుల్ నీరు పీ యూష మా
సరసీతీరము రత్నఖండచితమున్ స్వర్భూరుహాలంకృతం,
అరయన్ నత్తలొ? లేవు. నాన్ బకము లా హంసన్ నగెన్ గేలిగా.

- కం. ముల్లోకపాలనాథర
మెల్లప్పుడు పూనఁ దాప మెచ్చుటఁ గాదే
చల్లని మున్నీటన్ నీ
పుల్లాసముతోడ నిద్ర నొందెడు కృష్ణ!

వి నో ద క థ .

ఎల్. సి. తిమ్మప్ప, (ద్వితీయ కక్ష్య).

ద్విపద. రాయవరం బేలు రా జొక్కనాడు
మేడపై నిమరించి మేల్కొంచి ప్రక్క
కిటికీతలుపు తీసి క్రిందికిన్ జూచె.
ఒక బాలుడు డా వీధి నొగి బోవుచుండి
తలను బైకెత్తి తా ధరణీశుడు జూచె.
పృథ్వీశ్వరుం డంత వెన్నకున్ మరలఁ
దలుపు తటుక్కునన్ దలకుఁ గొట్టుకొనె,
ప్రభువు కోపంబుతో భటులను బిల్చి
యీ బాలకుని మోము నేఁ జూచినంతఁ
దలకు దెబ్బ తగిలెఁ దల్లడంపడఁగ
నెవరు చూచిన వీని నిట్టులే యగును
గావునన్ మీరలు గ్రక్కునన్ వీనిఁ
గానకుం గొంపోయి ఖండించి రండు
అని బెట్టిదంబైన యాజ్ఞ యొసంగె.
భటు లా యుదంతంబు బాలకుతోడఁ
దెలిపి, రమ్మన, వాడు తెగువతో—నేను
రాజుతో మాటాడి రయమున వత్తు
రం డని—కొనిపోయి రాజేంద్రుతోడ
నిట్లనెఁ దన తెల్వి యేర్పడ నచట
“భూవరా ! నా పాడుమొగమును జూడ
నవశకునంబుగా నయ్యె గాయంబు
అనుచు నా తలఁ దీయ నాజ్ఞ చెసితిరి

నేడుదయంబున నే నిద్ర లేచి
వచ్చుచు మొదట మీ బంగారుమోముఁ
జూచిన ఫలమేమి? చూడుడు ! నాకుఁ
దలయె నిల్వకపోవు దనువుపై నివుడు
దీనికిఁ దగు శిక్ష తెలియంగరాదు”
అనిన నాతని మాట లాలించి తేడు
తన తెల్విలేమికిన్ దగ సిగ్గు నొంది
యా శిక్ష మానిచి యా బాలకునకు,
ఆ బుద్ధిసూక్ష్మత కాత్మలో మెచ్చి
సర్వశాస్త్రంబులం జదివించి వానిఁ
దేకువతోడ మంత్రిగ నుంచుకొనియె.

వి నో ద ప ద్య ము లు .

ఆ.వె. “కాయమీఁద మ్రోసు గడు రమ్మమైయుండు
మ్రోనిమీఁద లతలు మలయుచుండు
లతలమీఁద వ్రేళ్లు లలిఁ బర్విడుచు నుండు
దీని భావ మేమొ తెలియఁజెప్పుడ !”

ఆ.వె “దేహమెల్లఁ గనులు దేవేంద్రుడును గాఁడు
నరునిమీఁద నక్కి పరఁగ వచ్చుఁ
దనకు నుసురు లేచు తవిలి జీవులఁ జంపు
దీని భావ మేమొ తెలియఁజెప్పుడ !”

స ర సి జ ము .

ఆర్. టి. మార్కెట్టి, (స్వీటీయ కత్తె).

సీ. యమమును దమమును నాదిగాఁగల సత్త్వ
 గుణసమితికిఁ బట్టుఁగొమ్మ లనఁగ
 బరఁగి యతులితతప్తఃక్లేశమున కోర్చి
 యిడుమల నెన్నేనిఁ గుడిచి తుదకు
 నేనిఁ గానఁగలేరొ మానులు నట్టి కే
 శవు గర్భమందు నెలవును గంటి.
 నిఖిలచరాచరనిచయంబునకు సృష్టి
 కర్తయకా బ్రహ్మను గన్న నెలవు
 నీవ యైతివి, యెన్నఁగానేర్తుమటవె?
 నిఖిలలోకమ్మలం బూజనీయవైన
 నీదు మహిమాబు, కిల్బిషచాదపముల
 నీటు సేయంగనేర నే? నీరజంబ !

కం. కేవలముఁ గనులపాడువుఁ
 గావించు టటుండ నేర్వఁగాఁదగినవి యె
 న్నో వరగుణములు గూఢము
 గా వెలయున్ గమలమందుఁ గాంచుకొలుదిన్.

చ. కులమునఁ గాదు, కాదు మఱి కోటిధనంబును గల్గినన్, నరుం
 డలఘుగుణప్రపూర్ణుడను నార్యసుపూజితుఁ డౌట, నల్లదే
 జలజము హీనపంకమున జన్మమునందియు వర్ణనాదులన్
 జెలువుగ సత్కవీంద్రులకు నేవితమాఁగద ! సుందరాకృతిన్.

కం. నీరమునందే యుండియు
 నీరము తను నంటకుండు నీరజ మన, సం
 సారంబునంద యుండియుఁ
 దా రాగం బెనయఁజనదు ధన్యుం డెందున్.

తే.గీ. క్షీరమును జేరి నీరంబు నేవ్య మగును
 సుజనులను గూడి కుజమండు సుజనుఁ డగును
 జలజదళసంస్థితమ్మగు జలము దోచు
 గాదె ! కమనీయతరమా క్తికంబుకరణి.

మ హృదయేశుం డెటకేనిఁ బోవ మది నెంతే ఖన్నయా సాధ్వికిన్
 వదనం బెంతయుఁ గాంతి దక్కు టది గొప్పా? చిత్రమా? పంకజం
 బది భానుం డపరాభి కేఁగ ననివార్యంబైన సంతాపముం
 గదురన్ మోము వికాసమున్ దొఱఁగదే ! గాఢానురాగమ్మునన్.

తే.గీ. ధనము భోగంబు యశావనంబును నితరసు
 ఖమ్ము లన్నియుఁ దుదకు దేహమ్ముగూడ
 శాశ్వతము లెఱ్ఱఁ గా, వతిక్షణికములగు
 సరసిజదళగతజలంబుచందమునను.

కం. ఏలా మృగమదమా ! యిటు
 జాలిం జెందంగఁ బంకశంకన్ నిన్నున్
 గూళలు విడువఁగ, భూమి
 వాలురు నిను గొరవించువారలు లేరే?

ప్రాస్తావికము.

విద్యాన్ దర్శా వేంకటకృష్ణమూర్తి, ఎం. ఏ.

- కం. భువిఁ గాళీదాసాదులుఁ
గవులే, మఱి యేముగూడఁ గవులమె, వహ్వ!
సవరత్నములును తాల్లే
శివశివ! తాల్ గూడ తాల్లే, చెప్పఁగనేలా?
- కం. శాక మ్మొక్కటెయ్యున్
బాకము భేదించుచుండుఁ బాచకులొలదిన్ ;
వాకులు సమమ్ములే యగుఁ
గా కలు, కావ్యమ్ము వాసిఁ గనుఁ గవిలొలదిన్
- తే.గీ. కాకియున్ నల్పె నల్పెగా! కోకిలమును
రెంటికిన్ భేద మేమొకో యంట దగున?
అల వసంతర్తు వద్ది సుప్రాప్తమైనఁ
గోకిలము కోకిలమె, కాకి కాకియె కద.
- తే.గీ. వాకిటనె నిల్చి యే పొద్దుఁ గాకి యద్ది
కావు కా వని యటచునుగాక వినఁడు,
కో యటంచును నేడనో కూయునట్టి
కోయిలన్ బ్రీతి నాలించుఁ గోవిదుండు.
- కం. ఒర వెట్టిన మఱి గొట్టినఁ
బొరయదు హేమమ్ము భేదమున్ దాహమ్మున్,
గురివెందతోడఁ దుల నిడి
సరితూచినయపు డదేమి సంకటపడుఁగా!

- కం. ఫలమా? పుష్పమ? పత్రమ?
కల దేయది నీకు? కంటకంబులెకా! నీ
నిలువెల్లను, నేమే మీఁ
గల వని నీ చెంతఁ జేరఁగలమే? తుమ్మా!
- తే.గీ. అల యనంతమ్ముబలె మేను గలుగనేమి?
ఎన్ని రత్న లమూల్యమ్ము లున్ననేమి?
వీసమంజేని ఫల మున్నదే? సముద్ర!
నోటికిం బోదు నీ నీర మేటి కవ్వి?
- తే.గీ. ఏల యీలీల గోల యాభీలముగను
సి గ్గాకింతేని లేదె యిస్సీ! సముద్ర!
దారి నో రెండ డస్సి నీ తీరమందుఁ
బాంధు లల్లాడుచున్నారు బావికొఱకు.
- తే.గీ. తగిన రత్నాల నేమి యధఃకరింతు
తృణములన్ మూర్ధమందు ధరింతు వార!
దోస మన్నను నీదెకాదే సముద్ర!
యెందు రిత్నంబు రత్నమే, తృణము తృణమే.
- కం. కుంభం బది పరిమితమగు
సంభస్సుం దావుఁగాని యంభోనిధినే
కుంభభవుం డదె కోలెన్
గుంభిని గురు మించు పుత్రకుం డుండుఁగదా!
- కం. ధారాధరమా! యేలా
పారావారమున వృధగ వర్షించెద? న
య్యారే! చిరాశ్రితము నిం
తారయ వేకకగత్తప్తమా చాతకమున్.

కం. ఒక్కటి రెండుగఁ జేయన్
బెక్కురు విలుకాండ్రు గలరు పృథ్వీసలిలా
నిక్కము చక్కెరవిలుకాఁ
వొక్కడె విలుకాఁడు రెంటి నొక్కటిఁ జేయన్.

తే.గీ. కాకబకఘూకభేకకోకంబులార !
కేలు మోడ్చి యిదే మిమ్ము వేడువాడ
సఱవకుండు వొకించుక కరుణ యుంచి
హాయిగా నదె కోయిల కూయదొడఁగె.

తే.గీ. ఎన్ని మంచి గుణా లవి యున్న నేమి?
చెడు గుణం బొండు వస్తువుకా జెఱచివైచు
నెల్ల గుణములు గల్గి వెల్లులి జగతి
నిందితము గాదె? దుర్గంధ మొందుకతన.

తే.గీ. నీతిగల పక్షి యన నొక్క చాతకంబె
నెగడుఁగా కది దీర్ఘాయు వగుచు జగతి
దప్పి యైనప్పు డింద్రునే తప్ప నొరుని
దేహి యని వేడఁబోదు లేదేని మడియె.

కం. సుగుణాన్నిత లమలాత్ములు
నగువారికిఁ గోపమేని యందంబే యాఁ,
దగఁ బరిమళపరిపూర్ణం
బగు కాశ్మీరమున కింపె యగుఁగద చేయన్.

కం. బిసముల నాహరింతువు
బిసినీపత్త్రమ్మలందు విహరింతువు, బల్
రసవంతము నమలము నగు
రసమున్ దృఢియింతు వేలరా? రాయంచా?

కా ఫీ పు రాణ ము .

[ఇయ్యది—ప్రస్తుతి విద్యాశిశి-విద్యాభులయ సోదరీ-సోదరులయ ఉపయోగార్థము—
శ్రీ రామకృష్ణ-నీతారామ సోదరకవుల కతావధానము నుండి కైకొనఁబడినది].

అ ను ష్టా న ము .

అస్య శ్రీ కాఫీ దేవతా మహామంత్రస్య
అయ్యర్-ఋషిః—శిరసి
కాఫీక్లబ్-ఛందః—లలాటే
ఆంగ్లభాషా-దేవతా—హృదయే
కాం-బీజం—నాభౌ
ఫీం-శక్తిః—గుహ్యే
నీకాయపాడితి-కీలకం—పాదయోః
సకలజనధనాపహరణార్థే—వినియోగః

కోకో—అంగుష్ఠాభ్యాం నమః
టీ—తర్జనీభ్యాం నమః
ఓవల్ టిన్—మధ్యమాభ్యాం నమః
సాగా—అనామికాభ్యాం నమః
బ్యాండి—కనిష్ఠికాభ్యాం నమః
విస్కి—కరతలకరపృష్ఠాభ్యాం నమః

ఏవం హృదయాది విన్యాసః

ఉపమా—హృదయాయ నమః
ఇడ్లి—శిరసే స్వాహా
పెసరదోసె—శిఖాయై వషట్
మైసూరుపాక్—కవచాయ హుం
లడ్డగా-బూంది-పకోడి—నేత్రత్రయాయ వౌషట్

మనాలవడ—అస్త్రాయ ఫట్
కప్. ప్లేట్ మధ్య—దిగ్బంధః

ధ్యానం.

శ్లో. జాతం లండనునామ దివ్యవగళే
స్నేహం చ క్షేతాననైః
ఆసీతం పరదేశవర్తకజనైః
విద్యాపణే వర్ధనం
చూర్ణం మైచ్చవధూటికాకరతలైః
సాకం చ బాలాముఖే
సంసేవ్యం నవనాగరైశ్చ సుఖనైః
వందే చ కాఫీప్రభుమ్

మూలమంత్రమ్.

మాహిషీక్షీరాయ విద్యహే
శర్కరాగుదాయ ధీమహి
తన్నో కాఫీదేవతా ప్రచోదయాత్.

విధి.

శ్లో. త్రికాల మేకకాలం వా జపేత్ విద్వాన్ సునిశ్చలః
పీత్వా పీత్వా పునః పీత్వా స్వర్గలోక మవాప్నుయాత్.

శ్లో. కాఫీతీర్థసమం తీర్థం ప్రసాద ముపమాసమం
అయ్యోగసదృశదేవేభిః స భూతో న భవిష్యతి.

ఇతి కలిమాహాత్యై కాఫీదేవతామంత్రోద్ధారం
నామ ప్రథమః పటలః.

[సకేషము]

యోగ్యదాయము.

ఎ. అడవిరెడ్డి, (ద్వితీయ కక్ష్య).

సీ. శ్రీలతోఁ దులఁదూగి శ్రీహరికిం గేళి
భవనమై కనులపండువు నొనర్చు
నొక పట్టణంబునం దుత్తమచరితుఁడౌ
నోడవర్తకుఁ డుండె, బోడతనము
మెఱయ శివపథము మీఱక చాల ద్ర
వ్యంబు సంపాదించి యతఁడు సంత
మోదితాత్ముండయి సాదరమ్ముగఁ దన
తనయుల రావించి యనియె నిట్లు

“న్యాయపద్ధతి గడియించినట్టి నాడు
ధనము మీ కే నొసంగెదఁ, దండ్రి విత్త
మనుభవింపంగ నర్హులు తనయు లగుటఁ
జేకొని యవల నన్నుఁ బోషింపరయ్య!”

కం. అన విని వారలు “జనకుఁడు
మనియుండెనునపుడె ధనము మన కొసంగెగదా”
యని “వల్ల” యని ప్రమోదం
బునఁ గైకొని రంత ద్రవ్యమున్ దోడ్తోడన్.

తేగీ. కైకొనియుఁ దండ్రి నొక కొంతకాల మాద
రమ్మునన్ జూచుచుండ, ధనమ్ము కొఱత
వడియె నించుక; దానితో వర్తకునకుఁ
బూర్వగౌరవ మంతయుఁ బొల్లువోయె.

మ. కడుపారక భుజియింప నన్నమును దాఁ గట్టంగఁ బుట్టంబులు
ఇడుతు భారముగాఁ దలంచి వణిజన్ హేయంబులౌ చూడ్కులన్
గొడుకుల్ నూచిరి నీచబుద్ధులగుటక గోధాత్తులై ; యాతఁడు
గడు దుఃఖంబునఁ గ్రాంగెఁ బుత్తుల కృతఘ్నత్వమ్మ త న్నేచఁగాన్.

తే.గీ. పిదప నిట్టులు తలపోసె వెడఁగు వృద్ధుఁ
“జార! ధనలోభ మెంతయు నతిశయింప
ననదఁ జేసిరి నన్న నా తనయు లిపుడు
కొఱవితో వెట్టినై తల గోఁకికొంటి !

కం. ధన మార్చించిననే కద
తనయులు సతి బాంధవులును దవిలి కొలుతు, రా
ధనమున్ గోల్పోయిన మను
జనిఁ జీఁకిఁగొన రెవరును, జోద్యము తలఁపన్.

తే.గీ. ఖలు లపాశ్రులుఁ గడుఁ గృతఘ్నులును నైన
వారి కుపకృతిసేతయుఁ, గూరములగు
విషధరంబులఁ బాల్వొసి పెంచుటయును,
నొక్క చందమ్మకా యెందు నక్కటకట !

కం. ఇంతకు, మించినదానికిఁ
జింతింపఁగ నేల ?” యనుచుఁ జిత్తంబున నే
వంతయు లే కొకగతి శ్రీ
కాంతుని నమ్మిదిని నమ్మి కడపె దినంబుల్.

తే.గీ. కడచె నొకకొంతకాల మిక్కరణి, నంత
మున్నెవుడొ మున్నిపోయిన ముద్దునొక
శ్రీశు కృపచేత రేవునఁ జేరె; వృద్ధుఁ
డద్ది తన దంచు గుర్తించి హర్ష ముది.

కం. దానిం డాయం జని తన
మేనన్ బులకాంకురములు మేకొనుచుచుండన్
దా నాత్మజుల కొసంగిన
దానికి ద్విగుణంబుగాఁగ ధనమున్ గనియెన్.

తే.గీ. దానిఁ జేకొని యాతఁ, డాత్మజుల కూర
కార్య మెప్పుడుఁ దన మదిం గలఁచుచుంటఁ
జల్లిగ వే్వని వారికిఁ జిక్కకుండు
నట్లు లొక యయఃపేటికన్ బెట్టుటయును.

చం. తనయులు వారి కాంతలును దద్దయు నాస జనింప, వర్తకున్
వెనుకటి వృత్తి మాని కడు వింతగునట్లఖిలౌపచారముల్
వినయముతోడ సల్పి, మఱి పెక్కుతెఱంగులఁ బ్రీతుఁ జేసి ;
రెల్లును సిరిగల్లువారెకద పూజితు లిమ్మహిణి నెమ్మెయిన్.

తే.గీ. ఇట్లు వృద్ధవణిజఁ డిమ్ముగాఁ జిరకాల
ము మని తుదకుఁ బ్రాణములను బాయఁ
దనయు లాత్మఁ బొంగి, ధనముండు పేటికఁ
దెఱచి యాత్రిమునను దేరిచూడ.

తే.గీ. కనుఁగొనంబడె దొలుదొల్త జనకలిఖత
మైన కాగితి మొక్కటి, దాని విప్పి
యందుఁ గలయట్టి వాక్యమ్ము లంద టిట్లు
చమన దొడఁగిరి డెందములే సంభ్రమింప.

“తే.గీ. లర్థ మంతయు నేను ధర్మార్థ మొసఁగి
తిని ననాధరక్షణశాల కొనర, నిచట
నది కృతఘ్నులౌ పుత్తుల కీయఁదగునొ
యదియ యుంచినవాడ సమ్మదముఁ గనుఁచు”.

కం. అల పేటికలో వారలు

శిలాసమూహమ్ముఁ గాంచి చిత్తములందున్
గళవళపడి రభ్యరిత
ఫలము లభింపదు విషాదవార్ధి మునుఁగుచున్.

మ. హదిదంతంబుల నుండు నందు రిల మత్తానేకపానీకముల్
కరిణీయూధము లన్ననో యబలలుఁ గారుణ్యపాత్రంబులున్
హరిణంబుల్ గడు భీరువుల్ గఁగఁగ సామ్యంబున్నె? యశారా యిఁకె
వ్వరియం దా హరి చూపు నిస్తులనఖిప్రావీణ్య మిప్పట్టునన్?

మ. అకటా! చిల్కల తీపివల్కులకుఁ దా హర్షించునే పిల్లి? కా
తుకముం జెందు నె సింగమేఁ గఁగఁగఁ గస్తూరీమృగామోదమున్?
సుకమున్ గూర్పు మయూరతాడవములక బోయందు ప్రిమించునే?
సకలంబందు గుణజ్ఞుఁ డెవ్వఁ డిట దుష్టవ్యాప్తభూమండలిన్?

పం. బా. కృ.

విమలా దేవి.

ఎం. ఎన్. నరసింహారెడ్డి. (తృతీయ కక్ష్య).

అది ప్రశాంతమైన నదీతీరము. ప్రకృతిశోభ నయనపర్వ
మొనర్చుచున్నది. అస్తమించుచున్న దినకరు కిరణసహస్రము చిలుకెరటాలతో
సయ్యాటలాడుచున్నది శిశుంతనంతానము తన యానందానుభవమును
గిలకిలారావముమూలమున లోకమునకు వెల్లడిచేయుచున్నది.

సుశీల.—నర్మదా! నర్మదా! చూడవే ఆ దెసనున్న పక్షు లెంత
యందముగా నున్నవో! పలురంగుల చేప లెంత యానందముతో
నీట మునిగి తేలుచున్నవి! చిత్రభానుఁడు పశ్చిమదిక్కాంత
కుంకుమబొట్టో యన భాసిల్లుచున్నాఁడు పద్మరాగమును జేరిన
గులకతాతికిని గాంతి యబ్బువట్టు భానుఁ జేరిన యంబుదంబులును
గడుంగడుఁ గాంతిమూతంబులైనవి. ఆహా! ప్రకృతిరామణీయకము
వర్ణనాతీతముగదా! మఱచితిని.
విమల ప్రతిదినమునందువలె బ్రకృతిసౌందర్యమును వీక్షించి తన్మయ
త్వముఁ జెందక నేఁ డేలాకో చింతాక్రాంతచిత్తయై యున్నది?
(విమల వైపు చూడ్కిపఱపి) విమలా! నీ చింతకుఁ గారణము
నీ నెచ్చెలికెఁ దెల్పవా?

విమల లోలోన దుఃఖించునుఁ జెలులఁ గనుంగొన సిగ్గుగుటచే
నేలఁ జూచుచు బొటన వ్రేలితో నేదియో లిఖించుచుండెను.

నర్మద —సావము, విమలకు ననురూపుఁడగు మగఁడు లభింపలే దని
చింతయేమో? ధనవిషయమున నాతఁడు సాక్షాత్ కుబేరుఁడే
యనవచ్చును. కాని వయోవిషయమునమాత్ర మిద్వరకు
సామ్యమే లేదు. “నర్మ గుణాః కాంచన మాశ్రియంతి”

అను నానుడిలో నెంత నిజ మున్నది! సకలసంపదలు చేకూరు
తటి నీ తన్నికి ముసలి మగండ్లైన (అర్థోక్తిలో)

విమల.—నర్మదా! ఏకికే నీ కి ప్రలాపములు? నా హృదయమందు
బ్రజ్యలించుచున్న దావాగ్ని నెవ రెఱుంగుదురు? నా తలదండ్రులు
న న్నొక (నోట మాట వెలువడక హృద
యాంతరాళమందలి దుఃఖవీచిక లుప్పొంగి నయనములనుండి యశ్రు
ధారలుగా బయలు వెడల విమల వెక్కి వెక్కి యేడ్వసాగెను).

మణిల.—అమ్మా! ఊరడిలుము ఊరడిలుము. పాపము, నీ విషాదమును
జాడలేక భానుఁ డదిగో యస్త్రగతుఁడైనాడు ఇండ్లకు మఱలు
దము. లెమ్ము. లేకున్న మనల వెదకికొనుచు జననీజనకు
లేతెంతురు.

II.

అది నిశ్శబ్దమైన గది. దీపము మిమ్ముమిమ్మునుచున్నది ఒండు
దెసఁ గాంతి దటిగి యిందువదన విమల కన్నీరు గార్చుచు నవనతవదనయై
నిలచున్నది. ఆమె తలదండ్రులు లక్ష్మీదేవియు, నారాయణమూర్తియు
నాననముల నధిష్ఠించియున్నారు.

నారాయణమూర్తి.—విమలా! నేఁ జెప్ప హితమును జెవి యొగ్గి వినుము.
తలదండ్రులమగు మా యాఁతి నుల్లంఘించి మన కులమునకుఁ గళం
కమును దేవలమ. “మాతృదేవో భవ,” “పితృదేవో భవ”
యను వాక్యములు నీకుఁ దెలియనివి గావుగదా! ఏదియో కొంత
విద్యఁ బడసినమాత్రముననే యిట్లు వర్తింపదగునా?

లక్ష్మీదేవి.—నీ ఏ రీతి నొనరింతు పని కలనైనఁ దలంపమైతిమిగదా
విమలా! ఆతని ముదిమిక్తై విచారించి సిరి రా మోకా లొడ్డ
దనా? ఆతనికిఁ దృతీయపరిణయ మని చింతింపకుము. భోగ

భాగ్యములతోఁ దులఁదూఁగుచుండగలవు. ఎక్కువ గౌరవప్రతిష్ఠలు
గలవాఁడు. ఎంతో దూర మాలోచింపకయే మే మిట్లు చెప్పదు
మనుకొంటిరా? మా మాట వినుము. భాగుగా నాలోచించు
కొనుము.

విమల.—అమ్మా! మీరు నుడువునది హిత మననేరను. నన్ను మన్నిం
పుఁడు. మీరు “మాతృదేవో భవ,” “పితృదేవో భవ” అని
చెప్పితిరేకాని “కన్యా వరయత దావ” మ్మన తలదండ్రులతో
నా జీవితమును దుఃఖభాజన మునర్పకుదురుగాక యని పలు
మాట వేఁచుచున్నదానను. తుడ్డి!

నారాయణరావు.—బిడ్డా! నీ మంచికే మే మిట్లానర్పనంచితిమి. సమ్మ
తింతు పని తలచితిమి. నిన్ను విద్యావంతురాలినిఁ జేసినందులకు
ఫల మీ రీతిగాఁ బరిణమించినది. ఈ పరిణయముమాత్రము
తప్పకు. తండ్రి నగుట నిను నాకు సర్వాధికారము గలదు.
చక్కఁగ నాలోచించుకొనుము.

(భార్యవైపు తిరిగి) లక్ష్మీ! ఇంకఁ బోవుదము రమ్మ. పకు
నొకండు గంటలు కావచ్చినది.

(విమలను జూచి) అమ్మాయీ! పొమ్ము. నీవుగూడ శయనింపుము.

ఇంక నాగదియందు విమల యెంటరికతై. ఆమె రూపొందిన
విచార మో యనఁ గన్పట్టుచుండెను. కంటిపై తెప్ప వేయక యాలోచనా
ప్రపంచమున సంచారముఁ గావించుచున్నది. చీమ చిటుక్కుమనినను వినఁ
బడునంతటి నిశ్శబ్దసమయ మిది. విమల కన్నులలో బ్రహ్మాండమంతయుఁ
దలక్రిందుగాఁ దిరుగుచున్నది. దుర్భరము! దుర్భరము!

III.

పరిణయము కానున్నది భాగ్యవంతునకు. పెండ్లికూతురో చక్కని చుక్క. వివాహమహోత్సవమునకై వచ్చి బందుగు లందఱు నింట నిండియున్నారు.

ఉన్నట్టుండి నారాయణమూర్తి గృహమున నొక కేక వెలువడి నది. విమల గదినుండి యయ్యది వెలువడినట్లు తోచి యామె తలి దండ్రులు బందుగులు నచటికి బయ్యెత్తిరి. గది తలుపు బంధింపబడి యుండెను. ఏమియు దోచక వా రా తలుపును బగులగొట్టి లోని కేగిరి. ఏ మున్నది! విమల మోము కాంతిహీనమైనది, పాదములు చల్లబడినవి, కన్నులు తేలిపోయినవి. “నే నొల్ల” నని బిగ్గరిగ నెడిచి విమల కన్నులు మూసికొన్నది. మృత్యుదేవతలో లీనమైనది.

తల్లి మూర్ఛిల్లి కొంతవడికి నేదచేటి యేడ్వసాగినది. తండ్రి యతుతాపమున కంతము లేదు, తుదకు గొమార్త శవమునకు జేరవ నున్న లేఖను దీసికొని యాతఁ డిట్లు చెనువదొడంగెను :—

“ప్రియమైన జననీజనకులకు—మీ యనుంగుకూతురు విమల నమస్కరించి చేయు విన్నపము. నే వరించినవానికి గాక యే మిదు సలిగో నన్ను గట్టబెట్ట నెంచితిరి. ధనము నాసించితిరేకాని మీ కుమారి యావజ్జీవము వైధవ్యదుఃఖమునకు బాల్పడవలసివచ్చు నని విచారింపరైతిరి. నా మనోగతాభిప్రాయమును నే దెలుప నాకుబిడ్డలకు విద్యనేర్పించుట యసర్థదాయక ముట. పురుషునకువలె స్త్రీకి వాక్యాన్వితంత్యము గూడ దుట. ఇట్టి విషమపరిస్థితియొ దేమి చేయవలయునో నాకు దోచినదిగాదు. ఎంత యోదించినను నిచ్చకు వ్యతిరేకముగ మునుసలిని బెడ్డాడుటకంటె గత్యంతరము కానిపించినదిగాదు. కావున నీ విషమపరిస్థితినుండి నన్ను గడతేర్చగలయది యొక్క విషమే యని యెంచి యిట్లానర్చుచున్నదానను. ఈ పరిణయము కారణముగా బ్రదికి

యుండియుఁ జచ్చియు మీకు సంతాపకారిణియగు నీ మందభాగ్యును మన్నింప వేడుచున్నదానను. ఇంకనేని సంఘమునందలి యీ దురాచారమును బాఱఁదోలి యాడుబిడ్డలకు వైవాహికవిషయముననైన దగుపాటి స్వేచ్ఛ నీయఁ దలపెట్టెద రని యాశించుచున్నదానను.....సెలవు.”

లక్ష్మీనారాయణుల కీ ప్రపంచ మంతయు సంధకారమయముగా శూన్యముగా మిథ్యగాఁ దోచినది. ఏమి నేయగలరు? “భూతే వశ్యంతి బర్హరాః” గదా.

విమలవంటి మందభాగ్య లీ జేశమం దెందఱు గలరో!

ఓం శాంతి శాంతి శాంతి.

శా. నీలం బాయెను సిగ్గుచేత మిగులగా నేరేడు, దానిమ్మకున్ వీరెన్ గుండియ, శూలముల్ పనసకున్ జేకూరె మానంబునన్, నాళికేరము నీళ్లు గ్రుక్కుకొనుచు నక్కెన్ నగాగ్రాన భీన్, గ్రాలంగా ఫలరాజ మామ్రము జగత్పాత్రప్రసిద్ధంబునై.

శా. నానందంబుగ శాల్మలీకుసుమముగ జక్కంగ వీక్షించుచున్ దానగా బండును దొడ్డ పండ్లనుచు స్వాంతంబుం జింతించి యెన్నో నా శ్లంధునె వేచియుండి తప మెంతో చేయఁ గిరంబు, దైవానన్ బండగ దూదికాయ యదియున్ వాతేతం బాయెగా!

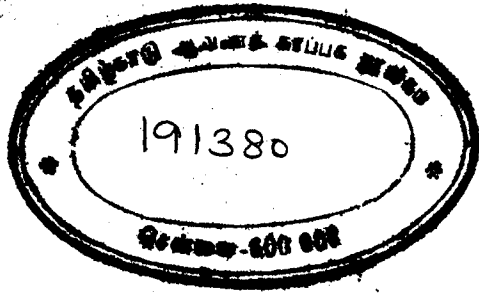
వేంకటేశ్వర నవరత్న మాలిక.

విద్యాన్ దర్శా వేంకటకృష్ణమూర్తి, ఎం. ఏ.

- ఉ. ఖండవర్మ దహించే వృధగా ఫలభూజవిభూషితంబు నా
ఖండలసూతి; హేమపరికల్పితమై వెలుగొంది భూతలా
ఖండలపట్టణంబు యనగాఁ దగు లంకను గాల్చె వాయుసూ
నుండు; సుఖాస్పదుండును మనోహరమూర్తియు నైన పుష్పకో
దండుని శంకరుండును వృధా దహించెను; నంతెకాని భూ
మండలమందు మానవుల మాడ్చు దరిద్రతనుకా దహింప నొ
క్కండును గానరాఁడు మొనగాఁ డవురా విధి! వేంకటేశ్వరా!
- చ. హితు లహితుల్ గటా! గుణవిహీనులు యోగ్యులు, జారు లార్యులున్.
బలితము మార్గదర్శకులు, పండితవర్ణులు భావశూన్యులున్,
నుతచరితుల్ కుబుద్ధు, లల నోరుగలారలె పూరుషుల్, విధే
యత యసమర్థులక్షణ, నుమూరె! కలిగి విపరీతచర్య, లీ
క్షితి నిక నేరే జేరినను సిగ్గులు నెగ్గులు వేంకటేశ్వరా!
- ఉ. ఆదర మన్న సున్నగద!, యావుల సంగతి మున్నె లేదుగా!,
లేదుగదా! శుచిత్వ మది లేకమునేనియు, బుద్ధి మాటఁగాఁ
బోదుగదా! లవంబయిన బుట్టెడు బాధలు చుట్టుముట్టినన్,
వాడున కే కొఱతయును బాటిలఁబోదుగదా! యొకప్పుడేన్,
గా దనునారు లేదుగద! కార్యము లెట్టివి యాచరించినన్,
రాదుగదయ్య! సత్య మది నాలుకకు గలగొననేని, దా
మోదర! శాంతి యన్న నది యూహయొనర్చుటకేని లేదుగా!,
మోదము! మోక్షమో తుదకు మోసము! తేల్చవె! వేంకటేశ్వరా!!

- ఉ. చెప్పఁగలఁ డెవండు? మఱి చెప్పిన జేసెడివాఁ డెవం? డిసీ!
తప్పడుకూత లన్నియును, దభ్య మిదంతయు నీ విలాస మం
చొప్పుగ నాత్మలో నరయకున్కి స్వతంత్రతఁ బూను జీవులన్
దిప్పలఁ బెట్టడే యవుర! జేబలఁ జేయుచు వేంకటేశ్వరా!
- ఉ. చెప్పెడు మాటకున్ మఱియుఁ జేసెడు చేతకుఁ బొత్తు గానరా
నప్పడు నోరు మూసికొన కందఱకున్ మడిగట్టికొన్నయ
ల్లెప్పుడు నీతిపన్నముల 'నేకరువెట్టుట' యెందుకో? యిసీ!
తుప్పున మోముపై నుమియదో మఱి లోకము? వేంకటేశ్వరా!
- ఉ. పూఁడు సాధువర్తనము, బోధ మొనర్చుచు నీతిపన్నముల్,
మానఁడు దుష్టవాసల, మాన్యతఁ గాంచ శ్రమించు రేపవల్,
కానఁడు క్రింసు మీఁచు, మొనగాఁడ నలంచు దలంచు, నిస్సీరో!
తానును నొక్క మానిసియె? తౌ షాక రొట్టెయె? వేంకటేశ్వరా!
- చ. చెకుగు లొనర్చు దుండగవుఁజేష్ట ల వేరికీఁ గానిపింప వె
య్యెడల, నదేము బాధితు లొకించుక నోరు మెదల్పిరేని బల్
గాడవ యొనర్తు రందఱును, గుట్టిన తేల్ గుణవంతురాలె, యే
డ్చెడిదియె వెట్టిముండయట! చెప్పెడిదేమిఁక? వేంకటేశ్వరా!
- ఉ. నమ్మఁగఁదగ్గ వ్యక్తియె కనంబడఁ డెట్టి నికృష్టకాలమో
యమ్మకచెల్ల! పాణిమిడునట్టులె తీయఁగఁ బల్కుచుం ద్రజ
ప్రస్తును, లోన గోతులను ద్రవ్యచునుమరు, గోముఖంపుశ్చ
ఘృమ్ములతో మెలుగుట కరమ్ము శ్రమ మృది వేంకటేశ్వరా!
- ఉ. ఎంతటి సిగ్గుమాలిన పనేనియుఁ జేయఁగ రోయ రెండుఁ గా
సం తవకాశ మబ్బిన ధవార్తననేతకు, గుడ్డ విప్పి యూ
రంతయు నేగు మన్నను దియూరె, యయూరె! కలిప్రభుండె తా
నింతకు మూలమా, నెవరి నేమఁగావలె? వేంకటేశ్వరా!

చం. "మనసిజ మామ మామ యభిమాన మడంచినవాని మామ నం
దనుని విరోధి నందనుని నందను సుందరి మేనమామఁ జం
పిన జగజ్జెట్టి పట్టి బాడిచేసిన శూరుని తండ్రి గన్నగన్
గొనిన ధరాధినాథుని తనూభవుఁ డాయువు మా కొసంగెడున్."

౩౬
Q. M, E. V. m. 216. M, N 31
N 38